

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „ППЛ 33-35“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 60 Закону України „Про захист економічної конкуренції“, пункту 7 частини першої статті 20 Господарського процесуального кодексу України

м. К и ї в
4 червня 2020 року
№ 114-3(І)/2020

Справа № 3-89/2020(176/20)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого,
Завгородньої Ірини Миколаївни – доповідача,
Кривенка Віктора Васильовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „ППЛ 33-35“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 60 Закону України „Про захист економічної конкуренції“ від 11 січня 2001 року № 2210–ІІІ (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 12, ст. 64) зі змінами, пункту 7 частини першої статті 20 Господарського процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Завгородню І.М. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернулося Товариство з обмеженою відповідальністю „ППЛ 33-35“ (далі – Товариство) із клопотанням визнати такими, що не відповідають частинам другій, шостій статті 55, частині п'ятій статті 125 Конституції України (є неконституційними), положення частини другої статті 60 Закону України „Про захист економічної конкуренції“ від 11 січня 2001 року № 2210–III зі змінами (далі – Закон), пункту 7 частини першої статті 20 Господарського процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з частиною другою статті 60 Закону рішення Антимонопольного комітету України, адміністративної колегії Антимонопольного комітету України та державного уповноваженого Антимонопольного комітету України оскаржуються до господарського суду міста Києва; рішення адміністративної колегії територіального відділення Антимонопольного комітету України оскаржуються до господарських судів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя.

Відповідно до пункту 7 частини першої статті 20 Кодексу господарські суди розглядають справи у спорах, що виникають у зв'язку із здійсненням господарської діяльності (крім справ, передбачених частиною другою цієї статті), та інші справи у визначених законом випадках, зокрема „справи у спорах, що виникають з відносин, пов'язаних із захистом економічної конкуренції, обмеженням монополізму в господарській діяльності, захистом від недобросовісної конкуренції, в тому числі у спорах, пов'язаних з оскарженням рішень Антимонопольного комітету України, а також справи за заявами органів Антимонопольного комітету України з питань, віднесених законом до їх компетенції, крім спорів, які віднесені до юрисдикції Вищого суду з питань інтелектуальної власності“.

Як вбачається зі змісту конституційної скарги та доданих до неї матеріалів, Товариство звернулося до Окружного адміністративного суду міста

Києва з позовом до Антимонопольного комітету України (далі – Комітет) щодо: визнання протиправними окремих дій Комітету при проведенні дослідження відповідності вимогам законодавства про захист економічної конкуренції порядку використання та підключення до Інформаційної системи портового співтовариства; визнання протиправними дій державного уповноваженого Комітету при розслідуванні справ за ознаками порушення Товариством законодавства про захист економічної конкуренції; скасування окремих розпоряджень державного уповноваженого Комітету; визнання протиправними дій голови Комітету при розгляді скарг Товариства. Окружний адміністративний суд міста Києва рішенням від 31 травня 2019 року позовні вимоги Товариства задовольнив частково.

Шостий апеляційний адміністративний суд постановою від 17 жовтня 2019 року рішення Окружного адміністративного суду міста Києва від 31 травня 2019 року скасував, провадження у справі закryw.

Верховний Суд постановою від 26 грудня 2019 року, залишаючи касаційну скаргу Товариства без задоволення, погодився з висновками суду апеляційної інстанції, що спір у цій справі виник з приводу дій, розпоряджень та вимог Комітету, пов'язаних з розглядом справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, у зв'язку з чим цей спір не належить до юрисдикції адміністративних судів, а підлягає розгляду за правилами Кодексу.

Автор клопотання вважає, що застосування в остаточному судовому рішенні у його справі оспорюваних положень Закону та Кодексу призвело до порушення гарантованого йому права „на оскарження в суді дій Комітету саме як органу державної влади (суб'єкта владних повноважень)“, оскільки предмет спору у його справі не стосується відносин, які пов'язані з економічною конкуренцією, та не є таким, що пов'язаний з оскарженням відповідних рішень Комітету, у зв'язку з чим суди апеляційної та касаційної інстанцій помилково застосували оспорювані положення Закону та Кодексу, обмежившись „формальним посиленням на порушення юрисдикції адміністративних судів“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно з Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

Аналіз конституційної скарги дає підстави для висновку, що Товариство фактично висловлює незгоду із застосуванням судами апеляційної та касаційної інстанцій оспорюваних положень Закону та Кодексу у своїй справі. Проте незгода з судовими рішеннями не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності положень частини другої статті 60 Закону, пункту 7 частини першої статті 20 Кодексу.

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю

„ППЛ 33-35“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 60 Закону України „Про захист економічної конкуренції“ від 11 січня 2001 року № 2210–III зі змінами, пункту 7 частини першої статті 20 Господарського процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

